

TAYFA

Kültür – Sanat - Edebiyat

Zeynep DEVRİM
ATLAR

Farklı farklı yeşelleri,
Hepsinin severim gözlerini,
Bıraksam kanatlanıp uçacak,
Kuyruğu gökyüzünde salınacak.

Yavruları olur ona tay derler,
Çimenlerde ona yoldaşlık ederler,
Her biri ayrı bir tatlı,
Kalbinde her birinin yeri apayrı,

Hem dosttur bana, hem arkadaş,
Gerektiğinde çok iyi bir sırdaş,
Sevincini kederini onunla paylaş,
Kalbinde yer aç atlara.



İpek DEMİR
BİZE ENGEL OLMAYIN

Ben 1. Sınıfa giden bir çocuğum. Ama engelliyim. Bundan memnun değilim. Her gün annem okula gelip gidiyor. Beni her gören gülüp, kendini tutmaya çalışmıyor. Çok üzülüyorum. Bunun bir tedavisi var ama çok pahalı. Ailem tedavi ettiremiyor.

Bir gün okula bir müdür geldi. O da engelliydi. Müdürü her gören çocuk sevmişti. Çünkü müdür ile her görüşen çocuk müdüre derdini anlatıyor, müdür ise onlara ne yapacaklarını söylüyordu. Bir gün ben de görüşmeye gittim. Müdür beni görünce "Gel bakalım." dedi. Benimle konuşmaya başladı. "Senin ne sorunun var?" diye sordu. Ben ise her şeyi anlattım. Müdür şöyle dedi: Ben de engelliyim. Bundan hiçbir şey olmaz. Bugün toplantı yapar herkese söylerim, dedi. Çok sevindim. Okul çıkışından sonra bütün öğretmenler müdürün odasına giriyordu. Bunu görünce daha bir sevindim. Ertesi gün bütün öğretmenler para topluyordu. Bir sürü paraları olmuştu. Annem giderken öğretmenler annem ile konuştu. Ne olduğunu çok merak ettim. Öğretmenimiz ile müdür içeri girdi. Müdür duyuru yaptı. "Engelli küçük arkadaşınızla iyi geçinin. Onu da Allah yarattı bizi de. Birkaç gün sonra arkadaşınız hastaneye gidecek, arkadaşınıza dua edin" dedi. Çok mutlu oldum. İki gün sonra hastaneye gittim. Ameliyat oldum.

Artık yürüyordum. Arkadaşlarımla aramda bir sorun yoktu. Her insan engelli olabilir. Lütfen siz insanlara engel olmayın. Onlara destek olun.

Berfin KAYA
İNANILMAZ AİLE

Macera sevenler buraya! Size bir filminden bahsedeceğim. Bu filmin bazı yerleri heyecan verici, bazı yerleri komik, bazı yerleri ise korkutucu. Bu filmi mutlaka izlemelisiniz. Film o kadar güzel ki izle izle bitmesin isteyeceksiniz. Bu aile filmi bir şehirde geçiyor. Filmin kahramanları: lastik kız, Jack Jack, Bay İnanılmaz ve Vionet. Birçok zorlukla karşılaşiyor ama yılmıyorlar. Ailenin güçleri bir araya gelince her şeyi yapabiliyorlar. Ailedeki bebek olan Jack Jack 'in bile güçleri var. Bu aileye bu nedenlerden dolayı "İnanılmaz Aile" diyorlar. İnanılmaz şeyler yapmaları, inanılmaz şekillere girmeleri insanları şaşırtıyor. Ama filmin sonunda her şey çok güzel oluyor. Bu süper filmin kahramanları hem sizi heyecanlandırıyor hem de sizi bir maceraya sürüklüyor. İnanılmaz aile filmi ailecek güzel bir vakit geçirmek için bir alternatif. İyi seyirler.

Beril Ecem TOKMAK
KALEM, SİLGİ, DEFTER

Aklıma gelen ilk kelimeler kalem, silgi, defter. Yazmak için bunlara ihtiyacın var değil mi? Bir de düşüncene ihtiyacın var. Şimdi ben sizlere bu üçlünün hikayesini anlatacağım.

Dünyadaki okyanusların mavisi renginde güzel mi güzel bir kalem. Boyu 7 santimetre. Kilosu...

Aman ne diyorum? Bir de papatya beyazı güzel bir silgi. Sonuncu da en koyu, en iyi lacivert ve pembe renginde bir defter. Bu üç güzel arkadaş bir çalışma masasının üstünde dururken sohbet ediyorlarmış. Hem de yazı yazmayı çok seven bir kızın masasında. Kızın adı da Yaznur. Çok güzel yani nur gibi yazılar yazdığı için öyle derler. Defter konuşmaya başlar:

-Bu Yaznur çok akıllı. Neredeyse sonuncu sayfama kadar doldurdu. Daha 1 hafta önce alındım.

Kalem söze başlar:

-Beni de çok yazdığı için hep ucumu açtı, 7 santimetre kaldım.

Silgi sözü alır:

-Cidden çok yazı yazıyor ama güzel yazılar yazıyor. Yazdığı yazıların birçoğu dergiye çıktı. Beni çok kullanmıyor sadece harfleri yanlış yazdığında kullanıyor. Onun dışında kullanmıyor. Çünkü bir şey yazıp yok bu olmadı, sileyim tekrar yazıyım demiyor. Bu yüzden yazıları güzeldir.

Kalem:

-Evet çok haklısın bence de. Çok güzel söyledin. Silgi yerine kalemi ve aklını daha çok kullanıyor. Sen zaten çok yenisin bu yüzden.

Defter:

-Bence bunun için ona teşekkür etmeliyiz. Baksanıza içim onun güzel anılarıyla, hikayeleriyle ve masallarıyla doldu.



Elizan İBİŞ MİSAFİRPERVERLİK

Atalarımızdan miras kaldı bize
Bizden de miras kalacaktır gelecek nesillere
Misafirperverliğimiz sürecektir nesilden nesile
Biz böyle öğrendik atalarımızdan

Kültürümüzün verdiği bir tutkudur
Hazırlanır yemekler, sofralar
Demlenir çaylar, yapılır kahveler
Biz böyle öğrendik atalarımızdan

Gelene git denilmez bizde
Misafirperverlik bizde böyle
Güler yüz, sohbet, muhabbetle karşılanır
Misafir krallar gibi ağırlanır.

Ahmet SAYLIK KİTAP KURDU

Okulumuzda okuma saatleri yine başladı. Birçok arkadaşım beden eğitimi ve resim derslerini severken ben okuma saatlerinden hoşlanıyorum.

Neden mi dersiniz? Çünkü kitap benim sessiz arkadaşım. Sessizliğe ihtiyaç duyduğumda kitabımı açarım. Sesi çıkmaz ama halimden anlar. Dertliysem derdimi paylaşır. Kimi zaman Nasreddin Hoca ile güldürür. Kimi zaman da beni gitmediğim köylere, yeni dostlara götürür. Bana asla yalan söylemez kitaplarım. Benden sıkılmayan dostumdur. Kokusu mis gibidir kitaplarımın. Bal kokar, ceviz kokar, orman kokar. İstedğim bilgiyi hemen bulur. Oysa bazı arkadaşlarım kitabın kokusunu bilemez. Onlar her şeye internet üzerinden ulaşır. Kitaba dokunmadığı için kokusunu hissedemez, hayal kuramaz, sessiz dertleşemez.

Kitap sevmemin temeli aileme aittir. Annem , babam ve kardeşlerimle kitabevi gezmeleri en sevdiğim gezmeledir. Renkli , resimli ,resimsiz, kalın, ince, süslü...Bir sürü kitaba dokunmak, onları incelemek, onlarla konuşmak eşsiz bir duygudur benim için. Aldığım kitabın ilk sayfasına tarih ve ismimi yazmak ilk tanışmadır. Bir solukta okumak isterim. Okuduğu kitapları özenle kitaplığımda saklarım. Onlara verdiğim değer yüzünden her kitap arkadaş olur benimle.

Benim adım Ahmet Kitap Kurdu,
Kitaplar bilgiyle yoğruldu.
Hepsi çıktı kitabevinden,
Çocuklara doğru yola koyuldu.

Ecrin Aleya ŞAHBUDAK SEVGİ

Sevgidir onun adı,
Sağlamlaştırır her bağı,
Sevince insanlar birbirlerini,
Mutlulukla dolar etrafı.

Arkadaşlarımızı, dostlarımızı,
Dünyamızı sevelim,
Ne güzeldir sevmek, sevilmek,
Kalpleri birleştirmek.

İlay SEZER TAVŞAN

Ben bembeyaz tüylü ve top kuyruklu minicik bir tavşan olmak isterdim. Onun gibi yumuşacık kürküm olsun çok güzel görünür, uzun kulaklarım olsa çok iyi duyardım. Ben de bir tavşan gibi havucu, lahanayı çok sevdiğim için tıpkı onun gibi havucumu topraktan kendim çekmek isterdim. Hem tavşanlar havucu çok yediklerinden gözleri çok iyi görür. Benim de öyle keskin gözlerim olsa uzakları ne kadar da net görürdüm.

Tavşanın kaplumbağa ile yarışı hakkındaki hikâyeyi hepiniz duymuşsunuzdur. Her ne kadar o yarışın kaybedeni tavşan olsa da bir tavşan gibi hızlı koşmak çok güzeldir.

Ayşe MEDİNE KAĞIDIN KALEMİNDEN

Ben ormanda bir ağaç idim, kesip ormandan ayırdılar. Bir fabrikada eritip sonra matbaaya götürdüler. Orada kitap oldum. Üzerime yeri geldi yazı yazdılar, yeri geldi resim yaptılar, yeri geldi okulda ders kitabı olarak kullanıldım. Bazen de üniversitelerde bilim kitabı oldum. Hepsinde de mutluydum. Ta ki çocukların elinde buruşturulup atılana dek. Sizleri bilgiyle donatıp yardım ederken mutlulukla doldum. Beni buruşturup attığınızda gözyaşlarına boğuldum. Sizden ricam beni bilime ulaşmak için kullanın, çöp kutularında gözyaşlarımla bırakmayın.

Hiranur TÜRKOĞLU BİR EŞYA OLSAM

Hayatta bir eşya olmak isteseydim eğer kitap olmak isterdim. Çünkü insanlar hayatlarında en çok kitaplara değer gösterirler. İnsanlar kitap okudukça hem hayal güçleri genişlemiş olur hem de faydalı bilgiler kazanmış olurlar. Kitap okuyan insan hayatında hiç pişmanlık duymaz, aksine kendini çok mutlu hisseder. Çünkü kitaplardan edindiği bilgiler yaşantılarındaki en zor sınavlarında karşılarına çıkar. İnsanlar kitap okudukça mutlu olurlar. Dolayısıyla, onlar mutlu oldukça ben de mutlu olurum. Onların mutlu olmasından hoşlanırım. İşte bu yüzden kitap olmak isterdim. Ancak, hiç yüzüme bakılmaması ve raflarda tozlanma korkusunu da içimden atamıyorum.

Eren AYDOĞDU ASLANIN GÜNLÜĞÜ

Bu sabah yine uyandım. Irmağın o mis gibi akan deresinde kendimi izledim. Nasıl da güzel yeşillerim ve kocaman güçlü, kaslı bir bedenim vardı. Sabah sporu için ormanı şöyle bir koştum. Bedenimi güçlendirdim. Sağlıklı yaşam önemliydi. Bugün kabul günümdü. Ormandaki yardıma ihtiyacı olan arkadaşlarıma yardım ederek yüreğimi de güzelleştirmeliydim. Kükreyerek ormandaki arkadaşlarımı çağırdım. Arkadaşlarım geldi. Kabul saati başladı. Tek tek bütün hayvan arkadaşlarımla sorunlarını dinledim. Ormanın kralı olmak büyük sorumluluktuktu. Sorunları çözerken babamın ve annemin bana öğrettiği gibi adaletli oldum. Hayvan arkadaşlarımla yardımlarına koştum. Çok yorulduğum ama doğrusu buna değdi. Koca ormanın kralı olmak kolay da değildi...

Derken annemin "Eren, oğlum! hadi uyan" dediğini duydum. Olsun bir gün bile olsa ormanın kralı olmak ve ormanı adaletle yönetmek çok güzeldi.



Zeynep KAPLAN

Gamze Zeynep VURAL AKILLI KÖPEK ROZE

Ayşe evin tek çocuğuydu. Yalnızlıktan çok sıkılıyordu. Annesi ve babası ona bir köpek aldılar. Ayşe buna çok sevindi. Köpeğin adını Roze koydu. Roze' u çok seviyor onu her gittiği yere götürüyordu. Onunla çok eğleniyor, gülüyor, oynuyordu. Ayşe zamanın nasıl geçtiğini anlamıyordu. Ayşe aynı zamanda çok çalışkan bir öğrenciydi. Roze' u da eğitiyordu. Roze ile birlikte gezerken kendilerini bir ormanda buldular. Ayşe Roze ile oynar iken zamanı unuttu. Hava karardı. Ayşe ve Roze ormanda kayboldular. Etraftan kuş sesleri ve korkutucu sesler geliyordu. Bu arada annesi ve babası her tarafı aradılar ama Roze ve Ayşe'yi bulamadılar. Çok endişeleniyorlardı. Roze Ayşe'nin etrafında dönüp onu koruyordu. Roze geldikleri ayak izlerini koklayarak evin yolunu buldu. Annesi ve babası Rose ve Ayşe'nin geldiğini görünce çok mutlu oldular.

Roze Ayşe için bir köpek değil en iyi arkadaşı ve koruyucusu olmuştu.

Azra KESER AYŞE TEYZE

Soğuk bir kış günüydü. Günlerden çarşambaydı. Ocak ayının 24.günüydü. O yıllarda Ayşe teyze 60 yaşlarındaydı. Evlatları Ayşe teyzeye bakmıyordu. 2 kızı 2 oğlu vardı. Fakat nafile işe yaramıyorlardı. Ayşe teyze kendi halinde yaşardı.

O gün Ayşe teyze evinde hiç yemek olmadığı için markete gitmeyi düşünüyordu. Düşünüyordu düşünmesine de bir yandan da bu soğukta ne yapacağı, diyordu. Söylene söylene kapıdan çıktı. Mahallenin ortasına gelmişti ki soluğu kesildi. Herkes yanına toplandı. Ne oldu Ayşe teyze dediler. Ayşe teyzenin hiç kimsenin bilmediği bir hastalığı vardı. Dayanamayıp ağzından kaçırdı. Benim astımım var, dedi. Herkes neden bize söylemiyordun, dediler. Beni hasta görmenizi istemedim. Çünkü o zaman sürekli hasta muamelesi görürdüm, dedi. Bir de ben kendi kendimi taşımak isterim, dedi. Bu konuşmadan çok etkilendiler. Ayşe teyzenin etrafından dağıldılar. Ayşe teyze markete gitmek için yaşlı ayaklarıyla yürümeye devam ediyordu. Ayşe teyze yoluna yavaş yavaş devam ederken bir arabanın tekeri yolda oluşmuş küçük bir buz kütlesi ile kayarak Ayşe teyzeye çarparak ayağının kırılmasına neden olmuş ve gaza basarak ortalıktan kaybolmuştu. Bunu gören mahalleliler çok sinirlenmişti. Fakat nafile dediler. Ayşe teyze hemen hastaneye yatırıldı. Doktorlar 15 gün sonra taburcu edebildiler. Evde komşuları ona yardım ediyordu. Çocuklarının umurunda bile değildi. O sıralarda bir aile Ayşe teyzenin mahallesine taşınmıştı. Onlar Ayşe tezeyi çok sevmişlerdi. O aile sayesinde Ayşe teyze çocuklarının yokluğunu hiç aramıyordu.

Ayşe teyze o aile ile birlikte sanki yeni açan bir çiçek gibi yaşadı.

Muhammet Ali ÇOBAN AH İNSANOĞLU

İnsanoğlu bazen bilerek bazen de yaptıklarının sonuçlarını fark etmeden doğaya zarar veriyor. Aslında sadece doğaya değil kendi geleceğine zarar veriyor. Mesela doğaya attığı bir pet şişe bin yılda, attığı bir cikletin beş yılda yok olduğunu bilerek ya da bilmeyerek dünyaya zarar veriyor. Nehirleri, denizleri, hayvanların neslini tüketiyor. Bencil insanoğlu kendisine sunulan kaynakları israf ederek tüketiyor. Bir ağacın büyümesi için seneler gerekirken o ağacı keserek elde ettiğimiz bir kâğıdı on saniyede buruşturup çöpe atıyor. Dünyada açlıktan ölen milyonlarca insan varken yemek beğenmiyoruz. Yemek artıklarını sokak hayvanlarına vermek yerine çöpe atıyoruz.

Dünyayı çocuklar kurtaracak!

Bu yazımı okuyan bütün arkadaşlarıma sesleniyorum: Birlikten kuvvet doğar. Dünyayı daha yaşanılabilir bir yer yapalım. İsraftan da sakıyalım.

Hamdi Enes ÖZAĞAÇ ARKADAŞLAR MERHABA

Bir gün öğretmenim yürüttüğümüz proje için meşe palamudu dikeceğimizi söyledi. Birden düşünmeye başladım. Çünkü şimdiye kadar hiç duymamıştım. Ne olabilirdi ki 7 yıllık hayatımda hiç karşılaşmamıştım.

Başladım araştırmaya. Var mısın sen de öğrenmeye? Meşe ağacı Türkiye'de yaygın bir ağaç türüyümüş. İlk yapmamız gereken bu ağacı görsel olarak tanımak ve gördüğümüz anda da yere bolca döküp saçtığı palamutları toplamak. Babamla çıktık keşif yapmaya. Karagöl'e gittik ve toplamaya başladık. Palamutlar öyle sevimli ki sanki şapkası var. Topladığım palamutları 1 gece suda bekletip ertesi gün sınıfa götürdüm. Hazırladığımız saksılara biraz derinlik açıp dört tane palamudu yatay olarak yerleştirdim, üzerini toprakla kapladım. Can suyunu verdim. Üç dört günde bir sulamayı ihmal etmedim. Bazı arkadaşlarımla bir ay sonra, bazı arkadaşlarımla iki üç ay sonra palamutları filizlendi. Sıra geldi toprakla buluşturmaya. Bahar ayı geldiğinde babamla birlikte bahçemize dikmeye karar verdik.

Artık bir ağacım olacak 500 yıllık ömre sahip bir ağaç insanlığa, doğaya, hayvanlara faydamın dokunacağını bilmek ise çok güzel bir duygu. İyi ki öğretmenim beni meşe palamudu ile tanıştırdın. İyi ki varsın.



Muhammed Eren UÇAR BABASININ YAVRU ASLANI

Ah bu babam! Beni hep “aslan oğlum” diye sever. Bana da hep ilginç gelmiştir bu benzetmesi. Neden bir başka canlı değil de aslan?

Yanlış anlamayın, hoşuma gitmediğinden değil, sadece merakımdan. Yoksa kim istemez ormanlar kralı aslan olmayı, onun kadar güçlü olup koca bir ormana sahip çıkmayı?

İşte cevap burada saklı. Aslında babam benim bir aslan kadar güçlü, en az bir aslan kadar lider ruhlu olmamı istiyor. Sevdiğim, değer verdiğim yuvamı aslan gibi korumamı istiyor.

Peki ben ne istiyorum biliyor musunuz? Babam gibi gücünü merhametten almayı, elimden geldiğince gücümü yardıma muhtaçlara yardım ederek kullanmayı, hayatta karşılaştığım her büyük sorunun gücümle üstesinden gelebilmeyi... Zayıf olup başkalarına muhtaç olacağıma çok çalışıp muhtaçlara yardım etmeyi...

Ben hemen eve çıktım. Ekmeği mutfığa bıraktım. Televizyon izledim. Ödevimin yarısını yaptım. Diğer yarısını da yapacakken poşet sesi geldi. Mutfaktan geliyordu bu ses. Mutfığa bakınca bir de ne göreyim? Kedi! Bağıracaktım ama annem onu dışarı atardı. Bu yüzden bağırmadım. Arkamı döndüğümde annemi gördüm. Ben:

- Anne! Tamam anne kediyi dışarı çıkaracağım.

Annem güzel bir sesle:

- Dışarı çıkarmana gerek yok.

Kediyi yıkayıp bir beze sardım. Babama dedim ki:

- Baba kediyi veterinerine götürebilir miyiz acaba?

Babam ilk başta hayır dedi. Ama üzülüğümü görünce:

- Tamam ama yarın götürelim.

Ben o an sevinçten havalara uçtum. Sanki onu sahiplenmiştim. Hatta adı da Duman'dı.

Hüseyin KIRKBEŞ KÜÇÜK KEDİLER

Evden ekmek almak için dışarı çıkmıştım. Bisikletimi aldım ve yola koyuldum. Bakkaldan ekmek aldım. Evin yolunu tuttum. Kapının önüne gelince bir tane kedi önüme çıktı. Bisikletimin freni tutmuyordu. Bisikletimin freninin tutmadığını bilmiyordum. Bu yüzden kedilere çarpmamak için direksiyonu birden sağa doğru çevirdim ve düştüm. Elim kanıyordu ve de başım. Kedi birden üzerime atladı. İlk bakışta korktum. Ama kedi başımı yalıyordu. Elimi görünce birden elime atladı. Orayı da yalamaya başladı. Ayağa kalktığımda ayağıma dolaştı. Ben ona biraz ekmek verdim. Bir de dedim ki:

-Başka yok.

Kedi sanki konuşurcasına:

-Miyav miyav diyordu.

Eren SAYLIK ÖZGÜR RUH

Merhaba arkadaşlar, bugün sizlere geçen hafta izlediğim Özgür Ruh adlı filmi tanıtmak istiyorum. Çizgi film bir ormanda geçiyor. Bir at varmış ve bu at çok güçlüymüş. Bir gün atı kötü kovboylar kaçırmış ama atı evcilleştirememişler. At birçok kez kaçmayı denemiş ve kaçmış. Sonra atı iyi kalpli yerliler kaçırmış ve atı evcilleştirmeye çalışmışlar ama atı evcilleştirememişler.

At bir gün bir kısrakla tanışmış. Sonra ne mi olmuş? Burada iş size düşüyor. Filmi izlemeli ve sonunda ne olduğunu öğrenmelisiniz. Ben bu filmi okulda öğretmenimle ve arkadaşlarımla izledim. Bu filmi izlerken büyük bir keyif aldım. Özellikle atın kaçtığı sahneleri çok beğendim.

Sizlere de izlemenizi tavsiye ediyorum.

Ayaz SAYLIK MİSAFİR GELDİ

Mutfaktan gelen kek kokusu,
Canım çekti doğrusu.
Anneme sordum nedir bu?
Dedi, gelecek karşı komşu.

Ayşe Teyze, Mehmet, Cevahir
Bunların hepsi misafir.
Hoş geldi sefa getirdi,
Üç çaydanlık çay demlendi.

Sehpalar çıktı ortaya,
Çaylar , kekler doya doya.
Aslında bunlar hep bahane
Sohbetlerimiz şahane.

Üç saat çabucak geçti bile,
Misafir olun gelin yine.
Misafir gelince olur bereket
Çay, poğaça ve limonlu kek.

İMTİYAZ SAHİBİ

İbrahim GÖKÇINAR

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Elif KELEŞ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Kübra Şahin KÖPRÜ

GÖRSEL DANIŞMAN

Tuğba GÖKÇE

YAYIN KURULU

Sonay KARA

Songül SAYLIK

İbrahim AYĞÜN

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK BARBAROS İLKOKULU

Barbaros mahallesi Funda sokak No:8/B

Çubuk Ankara

0312 837 53 85